

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 lutego 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przeliczył E. L. kapitał początkowy i ustalił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 r. w wysokości 162 390,91 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął: podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1 758,33 zł (pomnożono wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 144,02 % - wyliczony z przeciętnej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych tj. 1983 – 1992 przez kwotę bazową tj. 1 220,89 zł) ; okresy składkowe (tj. 18 lat , 9 miesięcy i 5 dni – 225 miesięcy) , nieskładkowe (4 lata , 5 miesięcy , 9 dni – tj. 53 miesiące) , okresy sprawowania opieki nad dziećmi (1 rok , 7 miesięcy i 1 dzień – tj.19 miesięcy) przy zastosowaniu przelicznika 1,3 za każdy rok ; współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego w wysokości 87,97 % ; średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat tj. 209 miesięcy (komunikat Prezesa GUS z dnia 25 marca 1999 r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn) .

/decyzja k.85 – 85 odwrót plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 29 lutego 2016 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku E. L. przyznał jej emeryturę od dnia 1 stycznia 2016 r. tj. od miesiąca , w którym zgłoszono wniosek. W treści decyzji wskazano, że do jej obliczenia przyjęto : kwotę składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonej z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 53 366,09 zł, kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 532 031,82 zł , średnie dalsze trwanie życia tj.252,40 miesięcy. Wyliczona emerytura wyniosła 2 319,33 zł [(53 366,09 zł + 532 031,82 zł) : 252,40]. Łączna kwota emerytury z FUS oraz okresowej emerytury kapitałowej wyniosła 2 438,27 zł (emerytura z FUS po waloryzacji od 1 marca 2016 r. wyniosła 2 324,90 zł (2 319,33 zł x 100,24%). Organ rentowy zaznaczył ,że emerytura podlegała zawieszeniu z uwagi na kontynuowanie przez wnioskodawczynię zatrudnienia. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał ,że za okres od 1 września 1990 r. do 14 listopada 1991 r. (za który nie przedłożono dochodów) przyjęto obowiązujące w tym czasie kwoty minimalnego wynagrodzenia oraz ,że do stażu pracy nie zaliczono wnioskodawczynie okresu przebywania na urloпах bezpłatnych tj. od 1 lipca 1990 r. do 31 lipca 1990 r. oraz od 10 grudnia 1996 r. do 31 grudnia 1996 r.

/decyzja k.28 - 29 odwrót plik II akt ZUS/

W dniu 23 marca 2016 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie E. L. od ww. decyzji , w którym wniosła o uwzględnienie do stażu pracy okresu zatrudnienia w Zespole (...) od 1 stycznia 1974 r. do 30 listopada 1977 r. oraz od 2 stycznia 1984 r. do 30 marca 1984 r. , a także okresu sprawowania opieki nad dziećmi. W uzasadnieniu odwołania wnioskodawczynie wskazała , że do dnia 14 września 1990 r. pracowała w (...) Zakładach (...) (...) w pełnym wymiarze czasu pracy , a od dnia 17 września 1990 r. (na podstawie umowy o pracę na czas określony) podjęła zatrudnienie w Towarzystwie Handlu Zagranicznego (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (pracowała do dnia 17 września 1991 r.). Równolegle , od dnia 1 kwietnia 1990 r. do dnia 31 grudnia 1991 r. w wymiarze 1/2 etatu pracowała w „Doradztwie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością. Wnioskodawczynie zaznaczyła ,że przedłożyła wszystkie świadectwa pracy , zaświadczenia Rp-7 z (...) im. Obrońców P. (...) oraz kopie dokumentów płacowych z Archiwum (...) dotyczących zatrudnienia w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością. E. L. wskazała ,że w dniu (...) urodziła córkę A. , a po wykorzystanym urlopie macierzyńskim od dnia 25 listopada 1991 r. ponownie podjęła pracę w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością. W dniu 10 sierpnia 1992 r. wnioskodawczynie urodziła córkę N.. Wnioskodawczynie nie zgodziła się z ustaleniami organu rentowego wskazującego na brak zaliczenia do staży pracy okresu przebywania na urloпах bezpłatnych od 1 lipca 1990 r. do 31 lipca 1990 r. oraz od 10 grudnia 1996 r. do 31 grudnia 1996 r. E. L. zaznaczyła ,że w okresie od 1 lipca 1990 r. do 31 lipca 1990 r. korzystała z urlopu bezpłatnego w „Doradztwie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością , zaś w (...) im. Obrońców P. (...) wykonywała obowiązki

pracownicze. Podobnie w okresie od 10 grudnia 1996 r. do 31 grudnia 1996 r. korzystała z urlopu bezpłatnego w (...) S.A. , a w tym czasie pracowała w Centralnym (...) Włókiennictwa.

/odwołanie k.2-3 oraz odwołanie k.2-3 akt o sygn. VIII U 844/16/

Postanowieniem z dnia 24 maja 2016 r. Sąd połączył sprawę o sygnaturze akt VIII U 844/16 ze sprawą o sygnaturze akt VIII U 843/16 w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia oraz zarządził ich prowadzenie pod sygnaturą VIII U 843/16.

/postanowienie k.19 akt o sygn. VIII U 844/16/

Na rozprawie w dniu 13 stycznia 2017 r. E. L. wniosła o uwzględnienie przy wyliczaniu wysokości należnej jej emerytury faktycznie osiąganego przez nią wynagrodzenia w okresie zatrudnienia w „Doradztwie (...)” spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (późniejsza spółka (...)) od kwietnia 1990 r. do 31 grudnia 1991 r. , a także wniosła o uwzględnienie jej okresu zatrudnienia w Zespole (...) od 2 stycznia 1984 r. do 31 marca 1984 r.

/oświadczenie wnioskodawczynie min.00:26:57 – 00:29:34 protokołu rozprawy z dnia 13 stycznia 2017 r., płyta CD k.61/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczynie E. L. urodziła się (...) Ma wyższe wykształcenie. Z zawodu jest prawnikiem.

/okoliczności bezsporne/

W dniu 28 stycznia 2016 r. E. L. złożyła wniosek o emeryturę i w związku z nim , zaskarżoną decyzją z dnia 17 lutego 2016 roku organ rentowy ustalił jej wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. , a zaskarżoną decyzją z dnia 29 lutego 2016 roku ustalił wysokość przysługującej jej emerytury (z uwzględnieniem decyzji z dnia 29 lutego 2016 roku określającej wartość należnej wnioskodawczynie okresowej emerytury kapitałowej).

/wniosek k. 1-8 odwrót , plik II akt ZUS , decyzja k.85 – 85 odwrót plik I akt ZUS , decyzja k.28 - 29 odwrót plik II akt ZUS/

Do wyliczenia najkorzystniejszego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wnioskodawczynie, organ rentowy przyjął następujące, osiągnięte przez nią dochody:

- za rok 1983 – 173 250,00 zł , wskaźnik 99,74%.
- za rok 1984 – 197 360,00 zł , wskaźnik 130,23%.
- za rok 1985 – 378 234,00 zł , wskaźnik 157,56%.
- za rok 1986 – 447 814,00 zł , wskaźnik 154,88 %.
- za rok 1987 – 603 099,00 zł , wskaźnik 172,21%.
- za rok 1988 – 1 060 885,00 zł , wskaźnik 166,52%.
- za rok 1989 – 3 060 340,00 zł , wskaźnik 123,35%.
- za rok 1990 – 16 569 933,00 zł , wskaźnik 134,11%.
- za rok 1991 – 28 124 713,33 zł , wskaźnik 132,41%.
- za rok 1992 – 59 576 516,67 zł , wskaźnik 169,16%.

Wyliczony na podstawie powyższych danych wskaźnik wyniósł 144,02%.

/obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego k.86 plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 29 lutego 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku E. L. przyznał jej okresową emeryturę kapitałową od dnia 1 stycznia 2016 r. tj.

/decyzja k.26 – 27 plik II akt ZUS/

Decyzją z dnia 31 maja 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przeliczył E. L. kapitał początkowy i ustalił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 r. w wysokości 163 672,08 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął : podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1 759,30 zł (pomnożono wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 144,10 % przez kwotę bazową tj. 1 220,89 zł) ; okresy składkowe (tj. 19 lat , 0 miesięcy i 5 dni – 228 miesięcy) , nieskładkowe (4 lata , 5 miesięcy , 9 dni – tj. 53 miesiące) , okresy sprawowania opieki nad dziećmi (1 rok , 7 miesięcy i 1 dzień – tj.19 miesięcy) przy zastosowaniu przelicznika 1,3 za każdy rok ; współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego w wysokości 88,04 % ; średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat tj. 209 miesięcy (komunikat Prezesa GUS z dnia 25 marca 1999 r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn) .

/decyzja k.100 – 100 odwrót plik I akt ZUS/

Do wyliczenia najkorzystniejszego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wnioskodawczyni, organ rentowy przyjął następujące, osiągnięte przez nią dochody:

- za rok 1983 – 177 060,00 zł , wskaźnik 101,93%.
- za rok 1984 – 260 420,00 zł , wskaźnik 130,23%.
- za rok 1985 – 378 234,00 zł , wskaźnik 157,56%.
- za rok 1986 – 447 814,00 zł , wskaźnik 154,88 %.
- za rok 1987 – 603 099,00 zł , wskaźnik 172,21%.
- za rok 1988 – 1 060 885,00 zł , wskaźnik 166,52%.
- za rok 1989 – 3 060 340,00 zł , wskaźnik 123,35%.
- za rok 1990 – 16 569 933,00 zł , wskaźnik 134,11%.
- za rok 1991 – 28 124 713,33 zł , wskaźnik 132,41%.
- za rok 1992 – 59 576 516,67 zł , wskaźnik 169,16%.

Wyliczony na podstawie powyższych danych wskaźnik wyniósł 144,10%.

/obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego k.99 plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 1 czerwca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przeliczył E. L. emeryturę od dnia 1 stycznia 2016 r. tj. od miesiąca , w którym zgłoszono wniosek. W treści decyzji wskazano, że do jej obliczenia przyjęto : kwotę składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonej z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 53 366,09 zł, kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 536 229,24 zł , średnie dalsze trwanie życia tj.252,40 miesięcy. Wyliczona emerytura wyniosła 2 335,96 zł [(53 366,09 zł + 536 229,24 zł) : 252,40]. Łączna kwota emerytury

z FUS oraz okresowej emerytury kapitałowej wyniosła 2 454,90 zł . Organ rentowy zaznaczył ,że emerytura podlegała zawieszeniu z uwagi na kontynuowanie przez wnioskodawczynię zatrudnienia. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał ,że za okres od 1 września 1990 r. do 14 listopada 1991 r. (za który przedłożono zaświadczenie z (...) które nie spełniało wymogów formalnych) przyjęto obowiązujące w tym czasie kwoty minimalnego wynagrodzenia oraz ,że za okres od 1 kwietnia 1990 r. do 31 sierpnia 1990 r. przyjęto wynagrodzenie zgodnie z potwierdzeniem z Wydziału (...) i Składek , gdyż w okresie tym składano deklaracje imienne. Do stażu nie zaliczono jako okresu składkowego zatrudnienia w Zespole (...) od 1 stycznia 1974 r. do lipca 1975 r., z uwagi na brak zgłoszenia do ubezpieczenia oraz okresu od sierpnia 1975 r. do listopada 1977 r. , z uwagi na brak deklaracji rozliczeniowych (w powyższym okresie uwzględniono okres studiów).

/decyzja k.31 – 32 odwrót plik II akt ZUS/

Decyzją z dnia 3 czerwca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił E. L. emeryturę i podjął jej wypłatę od 1 maja 2016 r. W treści decyzji wskazano, że do jej obliczenia przyjęto : kwotę składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonej z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 54 020,09 zł, kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 536 229,24 zł , średnie dalsze trwanie życia tj.248,40 miesięcy. Wyliczona emerytura wyniosła 2 376,21 zł [(54 020,09 zł + 536 229,24 zł) : 248,40]. Łączna kwota emerytury z FUS oraz okresowej emerytury kapitałowej wyniosła 2 500,11 zł .

/decyzja k.35 – 36 odwrót plik II akt ZUS/

W okresie od 1 kwietnia 1990 r. do 31 grudnia 1991 r. E. L. była zatrudniona w zakładzie pracy Doradztwo (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością. Z treści świadectwa pracy wynika ,że wnioskodawczyni wykonywała obowiązki pracownicze radcy prawnego w wymiarze 1/2 etatu.

/świadectwo pracy k.16 – 16 odwrót plik I akt ZUS , zeznania wnioskodawczyni min.00:26:57 – 00:29:34 w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:07:17 – 00:09:24 protokołu rozprawy z dnia 13 stycznia 2017 r. , płyta CD k.61/

Z treści zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 15 maja 2001 r.(opatrzonego podpisem Prezesa Zarządu A. O.) wynika ,że z tytułu zatrudnienia w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (dawniej Doradztwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością)E. L. osiągnęła następujące wynagrodzenie:

- za 1990 r.- 4 266 200,00 zł

- za 1991 r. – 13 300 000,00 zł

Wskazane powyżej wartości odpowiadają faktycznie osiąganym przez wnioskodawczynię kwotom wynagrodzeń.

/zaświadczenie k.21 – 21 odwrót , zeznania świadka A. O. min.00:14:28 – 00:20:20 protokołu rozprawy z dnia 13 stycznia 2017 r. , płyta CD k.61/

Zakład Ubezpieczeń Społecznych dokonał hipotetycznego wyliczenia wysokości emerytury wnioskodawczyni z uwzględnieniem wynagrodzeń wykazanych w powyższym zaświadczeniu. Do obliczenia wartości emerytury przyjęto : kwotę składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonej z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 54 020,61 zł, kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 551 601,49 zł , średnie dalsze trwanie życia tj.248,40 miesięcy. Wyliczona emerytura wyniosła 2 438,09 zł [(54 020,61 zł + 551 601,49 zł) : 248,40]. Łączna kwota emerytury z FUS oraz okresowej emerytury kapitałowej wyniosła 2 561,99 zł.

Przy przyjęciu kwoty wynagrodzenia z ww. zaświadczenia za rok 1990 , łączna kwota osiągniętego przez wnioskodawczynię wynagrodzenia wyniosła 18 276 900,00 zł (wskaźnik 147,92 %).

Przy przyjęciu kwoty wynagrodzenia z ww. zaświadczenia za rok 1991 , łączna kwota osiągniętego przez wnioskodawczynię wynagrodzenia wyniosła 38 266 080,00 zł (wskaźnik 180,16%).

W wariantcie 10 – letnim wskaźnik służący do wyliczenia kapitału początkowego wnioskodawczyni wyniósł 150,26%.

/wyliczenia ZUS k.42 – 49/

W okresie od 2 stycznia 1984 r. do 30 marca 1984 r. wnioskodawczyni była zatrudniona w zakładzie pracy „ Zespół (...) w Ł. ”. Z treści świadectwa pracy wynika ,że wnioskodawczyni wykonywała obowiązki pracownicze konsultanta prawnego w wymiarze 1/2 etatu.

/świadectwo pracy k.4 ,zeznania wnioskodawczyni min.00:26:57 – 00:29:34 w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:07:17 – 00:09:24 protokołu rozprawy z dnia 13 stycznia 2017 r. , płyta CD k.61/

Powyższy okres zatrudnienia wnioskodawczyni został uwzględniony przez organ rentowy.

/potwierdzenie ubezpieczenia wnioskodawczyni z tytułu zatrudnienia w Zespole (...) w okresie od 1 grudnia 1983 r. do 1 grudnia 1984 r. k.90 - 91 plik I akt ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z ww. dokumentów, a także w oparciu o zeznania świadka i ubezpieczonej.

Na podstawie załączonej dokumentacji płacowej z okresu zatrudnienia ubezpieczonej w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (dawniej Doradztwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością) organ rentowy dokonał hipotetycznego wyliczenia wysokości świadczenia dla ubezpieczonej. Sąd przyjął powyższe wyliczenie za wiarygodne. Podkreślić bowiem należy ,że prawdziwość danych zawartych we wskazanym zaświadczeniu została potwierdzona przez świadka , którego podpis widnieje na dokumencie. Zważywszy zaś na funkcję jaką pełnił świadek we wskazanej spółce Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania prawdziwości jego zeznań.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy , że w niniejszym postępowaniu Sąd rozpatrywał zarówno zasadność wydanej w stosunku do wnioskodawczyni decyzji z dnia 17 lutego 2016 roku ustalającej wartość kapitału początkowego , jak i zasadność decyzji z dnia 29 lutego 2016 roku określającej w stosunku do wnioskodawczyni wysokość należnej jej emerytury. Niemniej jednak ,w trakcie niniejszego postępowania, organ rentowy wydawał w stosunku do wnioskodawczyni kolejne decyzje tj. z dnia 31 maja 2016 r. (ustalającą wartość kapitału początkowego) , oraz z dnia 1 czerwca 2016 roku i z dnia 3 czerwca 2016 roku (określające wysokość należnej jej emerytury) i każda z nich była dla wnioskodawczyni korzystniejsza w stosunku do decyzji przez nią zaskarżonych. Tym samym wobec częściowego uwzględnienia przez organ rentowy żądań wnioskodawczyni ,Sąd na podstawie art.477¹³ k.p.c. umorzył w punkcie 2 sentencji wyroku postępowanie w zakresie objętym decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. z dnia 31 maja 2016 roku dotyczącej wysokości kapitału początkowego , a w punkcie 4 umorzył postępowanie w zakresie objętym decyzjami Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. z dni: 1 czerwca 2016 roku i 3 czerwca 2016r. dotyczącymi wysokości emerytury E. L..

Kwestiami spornymi zatem , do których sprowadziła się istota postępowania, pozostały okresy zatrudnienia i wynagrodzenia jakie osiągała wnioskodawczyni w trakcie zatrudnienia w „Doradztwie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (późniejsza spółka (...)) w okresie od kwietnia 1990 r. do 31 grudnia 1991 r. oraz w okresie zatrudnienia w Zespole (...) od 2 stycznia 1984 r. do 31 marca 1984 r. Podkreślić należy ,iż wskazane ,sporne okresy dotyczyły pracy wnioskodawczyni przed dniem wejścia w życie ustawy emerytalnej tj. przed 1 stycznia 1999 r. i

tym samym ewentualne wykazanie przez nią wyższych wartości wynagrodzenia mogłoby zmienić wartość ustalonego kapitału początkowego, a tym samym wysokość należnego jej świadczenia emerytalnego.

W myśl art. 173 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2016 roku, poz.887 z późn. zm.) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Zgodnie z ust 2 kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat. Zgodnie z ust 3 wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy tj. 1 stycznia 1999 r.

Zgodnie z art. 174 ust 1 cytowanej ustawy kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12. Zgodnie z ust 2 przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy: **1)** okresy składkowe, o których mowa w art. 6, **2)** okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5, **3)** okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2. Podstawę wymiaru kapitału początkowego, w myśl ust. 3 art. 174, ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed 1 stycznia 1999 r.

Zgodnie z art. 15 w/w ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

W myśl z kolei zaś art.16 przy ustalaniu kolejnych 10 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 2, przyjmuje się lata kalendarzowe następujące bezpośrednio po sobie, chociażby ubezpieczony w niektórych z tych lat przez okres roku lub w okresie krótszym niż rok nie pozostawał w ubezpieczeniu.

Zgodnie z art. 185 ust. 1 w/w ustawy przy ustalaniu wysokości emerytury dla osób nabywających prawo do emerytury w wieku określonym w art. 184 kapitał początkowy podlega przeliczeniu poprzez dodanie do okresów składkowych okresu równego różnicy pomiędzy wiekiem emerytalnym, o którym mowa w art. 24, a faktycznym wiekiem przejścia na emeryturę. Do przeliczonego kapitału początkowego stosuje się przepisy art. 173 ust. 3-6.

Jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującą w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy (art.15 ust.2a ww. ustawy).

Zgodnie z § 21 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U. nr 237 poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Wskazana tu regulacja, wyrażona także w poprzednio obowiązującym Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. nr 10 poz. 49 ze zm.) wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza to jednak, aby wysokość uzyskiwanego uposażenia nie mogła być wskazana i w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia danego zainteresowanego (tak m. in. Sąd Najwyższy w wyroku z 25.07.1997r. - II UKN 186/97, OSNAP 1998/11/324 a także Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrok z dnia 4.03.1997r. - III AUa 105/97,

Apel. W-wa 1997/2/7 Sąd Apelacyjny w Rzeszowie z dnia 27.06.1995 - III Aur 177/95, OSA 1996/10/32, czy Sąd Apelacyjny w Białymstoku III AUr 294/93, PS - wkład. 1994/3/6). Przy czym nie jest możliwe obliczanie wysokości emerytury wyłącznie na podstawie twierdzeń ubezpieczonego. Twierdzenia te muszą być udowodnione. Sąd podziela ww. stanowiska podobnie jak stanowisko wyrażone przez Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 3 września 2013 roku o sygn. akt III AUa 303/13 (Lex nr 1366097), że Sąd nie może ustalać wysokości zarobków na podstawie przypuszczeń, uśrednień, czy też hipotetycznych wyliczeń. Do ustalenia podstawy wymiaru świadczeń emerytalno-rentowych może być bowiem uwzględnione tylko wynagrodzenie faktyczne uzyskane przez zainteresowanego w danym okresie. Jego wysokość musi być niewątpliwa i bezwarunkowa, a nie jedynie prawdopodobna.

Należy podkreślić, iż Sąd nie jest związany ograniczeniami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organami rentowymi, co wynika z treści art.473 k.p.c. i sprawie, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądane i ich dopuszczenie za celowe.

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawczynie wykazała, że w latach 1990 – 1991 osiągała wynagrodzenie wyższe niż przyjęte przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji dotyczącej ustalenia wartości kapitału początkowego. Tym samym, przy przyjęciu za 1990 rok, wartości 18 276 900,00 zł, a za 1991 rok wartości 38 266 080,00 zł. - wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 150,26%. Przyjęcie wskaźnika o takiej wartości skutkowało, na podstawie **art.477¹⁴§2 k.p.c.**, zmianą zaskarżonej decyzji z dnia 17 lutego 2016 roku i ustaleniem wartości zwaloryzowanego kapitału początkowego E. L. w wysokości 551 601,49 zł, o czym Sąd orzekł w punkcie 1 sentencji wyroku.

Wskazać należy, że E. L. urodziła się (...), a jej wiek emerytalny wynosi 60 lat i 9 miesięcy (art.24 ust.1a punkt 9 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tekst jednolity Dz.U. z 2016 roku, poz.887 z późn. zm.). Wobec, zatem, osiągnięcia wieku emerytalnego 2015 roku emerytura wnioskodawczynie musiała zostać ustalona w oparciu o art.26 ww. ustawy.

W myśl wskazanego artykułu, emerytura stanowi równowartość kwoty, będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia, ustalonej w sposób określony w art.25 (podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art.24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art.173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art.40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust.1a i 1b oraz art.185) przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust.5 i art.183.

Wobec zatem ustalenia, że kwota kapitału początkowego ustalona w niniejszym postępowaniu okazała się wyższa od kwoty przyjętej przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji z dnia 29 lutego 2015 r., Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 k.p.c., zmienił decyzję określającą wartości należnej wnioskodawczynie emerytury ustalając jednocześnie jej wartość na łączną kwotę w wysokości 2 561,99 zł.

W odniesieniu do okresu zatrudnienia wnioskodawczynie w Zespole (...) od 2 stycznia 1984 r. do 31 marca 1984 r. wskazać należy, iż zawarte w aktach organu rentowego ustalenia (których wnioskodawczynie w żaden sposób nie podważyła) wskazują jednoznacznie, że cały ten okres został uwzględniony wnioskodawczynie i tym samym podstawie art.477¹⁴§1 k.p.c. Sąd oddalił odwołanie w pozostałej części, o czym orzekł w punkcie 5 sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego z pouczeniem o prawie, terminie i sposobie złożenia apelacji.
2. Wypożyczyć pełnomocnikowi ZUS akta rentowe zobowiązując do zwrotu w razie złożenia apelacji.

S.B.